

Dosarul nr. 2ra-1997/2018

prima instanță, Judecătoria Anenii Noi, sediul Central: A. Mocanu
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

ÎN C H E I E R E

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Moisei Ala,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Batîr Ștefan împotriva
lui Batîr Oleg, Moisei Ala și Batîr Alexei, intervenient accesoriu Batîr Aliona cu
privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și încasarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 05 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins
cererea de apel declarată de Moisei Ala și s-a menținut hotărârea din 22 martie 2018 a
Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 12 decembrie 2016, Batîr Ștefan, reprezentat de avocatul Pîcălău Dorian a
depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Batîr Oleg, Moisei Ala și Batîr
Alexei, intervenient accesoriu Batîr Aliona cu privire la înlăturarea obstacolelor în
exercitarea dreptului de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este proprietar al imobilului situat pe
adresa satul Speia, r-1 Anenii Noi, cu nr. cadastral XXXXX- teren, XXXXX -
construcție locativă, XXXXX - garaj, XXXXX - garaj, XXXXX - garaj, XXXXX -
beci, iar în casa de locuit domiciliază și actuala sa soție, Batîr Aliona.

A precizat reclamantul că anterior a fost căsătorit cu pârâta, Moisei Ala, dar ca
rezultat al eșuării relațiilor de familie, la data de 14 decembrie 2005 prin decizia Curții
de Apel Bender, le-a fost partajată averea imobiliară.

Astfel, părțile locuiesc într-o ogradă comună, cu imobil partajat, însă, nefiind
partajată ograda au stabilit modul de folosință al acesteia, ceea ce duce regulat la
conflicte atât între Batîr Ștefan și Moisei Ala, dar și cu copiii comuni majori ai
acestora, Batîr Oleg și Batîr Alexei, care la moment locuiesc cu Moisei Ala.

Reclamantul a indicat că, în ultimul timp, situația acestora, dat fiind faptul că sunt vecini, s-a agravat.

A precizat reclamantul că, pereții imobilului din cota-parte ce-i aparține, ca rezultat al factorilor externi, s-au surpat. Din aceste considerente atât el cât și actuala sa soție, Batîr Aliona, s-au adresat de nenumărate ori către Moisei Ala, să le permită accesul în cota-parte a ogrăzii ce-i aparține ei, pentru a efectua lucrările de reparație necesare.

Însă atât Moisei Ala cât și Batîr Oleg și Batîr Alexei, i-au refuzat categoric solicitările respective.

Reclamantul a mai indicat că, în mod amiabil conflictul nu a fost soluționat.

A solicitat Batîr Ștefan, reprezentat de avocatul Pîcălău Dorian, obligarea pârâților Moisei Ala, Batîr Oleg și Batîr Alexei de a nu-i crea impedimente și obstacole atât lui cât și membrilor familiei sale care locuiesc în imobilul ce i-a aparținut acestuia, de a efectua reparații imobilelor cu nr. cadastrale XXXXX - teren, XXXXX - construcție locativă, XXXXX - garaj, XXXXX - garaj, XXXXX - garaj, XXXXX - beci, precum și persoanelor fizice și juridice ce pot fi antrenate de către reclamant în scopul efectuării reparațiilor imobilelor date și obligarea pârâților de a înlătura obstacolele în folosirea dreptului de bună vecinătate al imobilelor nominalizate cu respectarea acestuia.

Prin hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătorei Anenii Noi, sediul Central, acțiunea depusă de Batîr Ștefan a fost admisă parțial și s-a dispus a obliga pe Moisei/Batîr Ala, Batîr Oleg și Batîr Alexei de a nu crea impedimente și obstacole lui Batîr Ștefan și membrilor familiei acestuia instalați cu traiul în imobilul ce-i aparține, de a efectua reparație imobilului cu nr. cadastral XXXXX, precum și persoanelor fizice și juridice ce pot fi antrenate de către Batîr Ștefan în scopul efectuării reparațiilor imobilului dat.

S-a încasat de la Moisei/Batîr Ala în beneficiul lui Batîr Ștefan suma de 6444,10 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate de reclamant pentru achitarea taxei de stat în sumă de 100 lei și expertiză judiciară în sumă de 6344,10 lei.

În rest cererea de chemare în judecată depusă de Batîr Ștefan împotriva lui Moisei/Batîr Ala, Batîr Oleg și Batîr Alexei a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La data de 17 aprilie 2018, în interiorul termenului prevăzut de art. 362 alin. (1)-(2) Codul de procedură civilă, Moisei Ala a declarat apel împotriva hotărârii din 22 martie 2018 a Judecătorei Anenii Noi, sediul Central, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Prin decizia din 05 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de Moisei Ala și s-a menținut hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătorei Anenii Noi, sediul Central.

La 03 august 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.122), Moisei Ala, a declarat recurs împotriva actelor judecătorești ale instanțelor inferioare, solicitând admiterea acestuia, casarea decizie din 05 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 22 martie 2018 a Judecătorei Anenii Noi, sediul Central, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

La 05 iulie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei din 05 iunie 2018 (f.d. 117).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Moisei Ala, la 03 august 2018, împotriva deciziei instanței de apel din 05 iunie 2018, este depus în termen.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Ilegalitatea actelor instanței ierarhic inferioare se impune, deoarece instanța nu a aplicat prevederile legii cu privire la dreptul de proprietate, lipsind-o astfel de dreptul la recompensarea prejudiciului cauzat prin permiterea intimatului de a avea acces pe terenul său.

Recurenta a mai menționat că instanțele i-au încălcat dreptul de proprietate asupra terenului de pe lângă casă, garantat de art. 54 din Constituția Republicii Moldova și art. 1 Protocolul nr. 1 Adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 21 august 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Batîr Ștefan nu și-a exercitat dreptul respectiv și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Moisei Ala în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Moisei Ala, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Moisei Ala, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat